

Den nationella strategin för kommunikation om barnets rättigheter 2022–2026

Den nationella strategin för kommunikation om barnets rättigheter 2022–2026

Den nationella strategin för kommunikation om barnets rättigheter 2022–2026
Barnombudsmannens byrås publikationer 2022:5
ISBN (PDF): 978-952-259-810-3
ISSN (pdf): 1798-4009

Författare: Ira Custódio och Juuli Hurskainen, Centralförbundet för Barnskydd
Pärmbild: kali9, iStock.
Illustrationer & layout: Oona Niskanen
Svensk översättning: Ann Ollikainen, Semantix

Helsingfors, 2022

Innehåll

1	Bakgrund och syfte	4
2	Kommunikationen om barnets rättigheter i Finland i dag	6
	2.1 Bakgrundsmaterial	10
3	Aktörer och målgrupper	11
	3.1 Ansvariga instanser	13
	3.2 Genomförare	13
	3.3 Rättsinnehavare: barn, unga och föräldrar	14
4	Vision och mission	16
5	Strategiska mål	18
	Mål 1	19
	Mål 2	21
	Mål 3	23
6	Uppföljning av strategin och mätare	25
	Bilagor till strategin	26

1

Bakgrund och syfte

Den nu aktuella nationella strategin för kommunikation om barnets rättigheter 2022–2026 tar fart i en situation där man snarare kan sträva efter att stärka den pågående bra utvecklingen än att försöka ändra på riktningen. Kunskaperna om barnets rättigheter är bättre än tidigare och kommunikationsstrukturerna är tydliga och fungerande.

Även om lagstiftningen och strukturerna i anknytning till barnets rättigheter huvudsakligen är i skick i Finland finns det fortfarande brister i det praktiska genomförandet. Det här gäller exempelvis för hur barnets delaktighet förverkligas, jämlikhet och bedömning av konsekvenserna för barn vid den praktiska tillämpningen.

Utgångspunkten för strategin för kommunikation om barnets rättigheter är FN:s barnkonvention, enligt vilken det är statens uppgift att informera både barn och vuxna om vad konventionen förpliktar till (artikel 42). I FN:s kommittés för barnets rättigheters allmänna kommentar nr 5, som ger anvisningar om åtgärder för genomförandet av konventionen, konstateras det att det är sannolikt att barnets rättigheter för ett stort antal barn inte kommer att genomföras om avtalets förpliktelser inte är kända. I sin allmänna kommentar föreslår kommittén upprättande av en övergripande kommunikationsstrategi.

Finland tog i bruk sin föregående nationella strategi för kommunikation om barnets rättigheter 2010, varefter verksamhetsmiljön betydligt har förändrats: konventionen har blivit mera känd, den grupp med aktörer som kommunicerar om barnets rättigheter har utvidgats och blivit mångsidigare och ställningen för barnets rättigheter har stärkts i exempelvis undervisningsplanerna.

¹ <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-383-884-0>

Finlands första nationella barnstrategi, som publicerades i februari 2021, drar upp riktlinjerna för det arbete som utförs för genomförande av barnets rättigheter för flera kommande regeringsperioder och redan den första planen för genomförande¹ innehåller ett flertal åtgärder, som också förbättrar kännedomen om barnets rättigheter inom olika målgrupper. Genomförandet av barnstrategin kan därmed stöda kommunikationen om barnets rättigheter som helhet och på motsvarande sätt kan kommunikationen om barnets rättigheter stöda genomförandet av målsättningarna i barnstrategin.

Den nationella kommunikationsstrategin om barnets rättigheter har skrivits 2021 på Centralförbundet för Barnskydd på uppdrag av barnombudsmannen. Arbetet har styrts av barnombudsmannen samt styrgruppen för kommunikation om barnets rättigheter². Som bakgrund till arbetet gjorde man en omfattande enkät hos intressentgrupperna och ett stort antal bakgrundsintervjuer med viktiga aktörer som arbetar för barnets rättigheter.

² I styrgruppen för kommunikation om barnets rättigheter satt 2021 barnombudsmannen Elina Pekkarinen (ordf.), Annaleena Aira (barnombudsmannens byrå), Mikko Cortés Téllez (undervisnings- och kulturministeriet), Hanna Heinonen/Ulla Siimes (Centralförbundet för Barnskydd), Inka Hetemäki (UNICEF Finland), Milla Kalliomaa (Mannerheims Barnskyddsförbund), Ylva Krokfors/Sari Valjakka (Handikappforum), Marjaana Larpa (undervisnings- och kulturministeriet) samt Juuli Hurskainen (Centralförbundet för Barnskydd, sekr.).

2

Kommunikationen om
barnets rättigheter
i Finland i dag

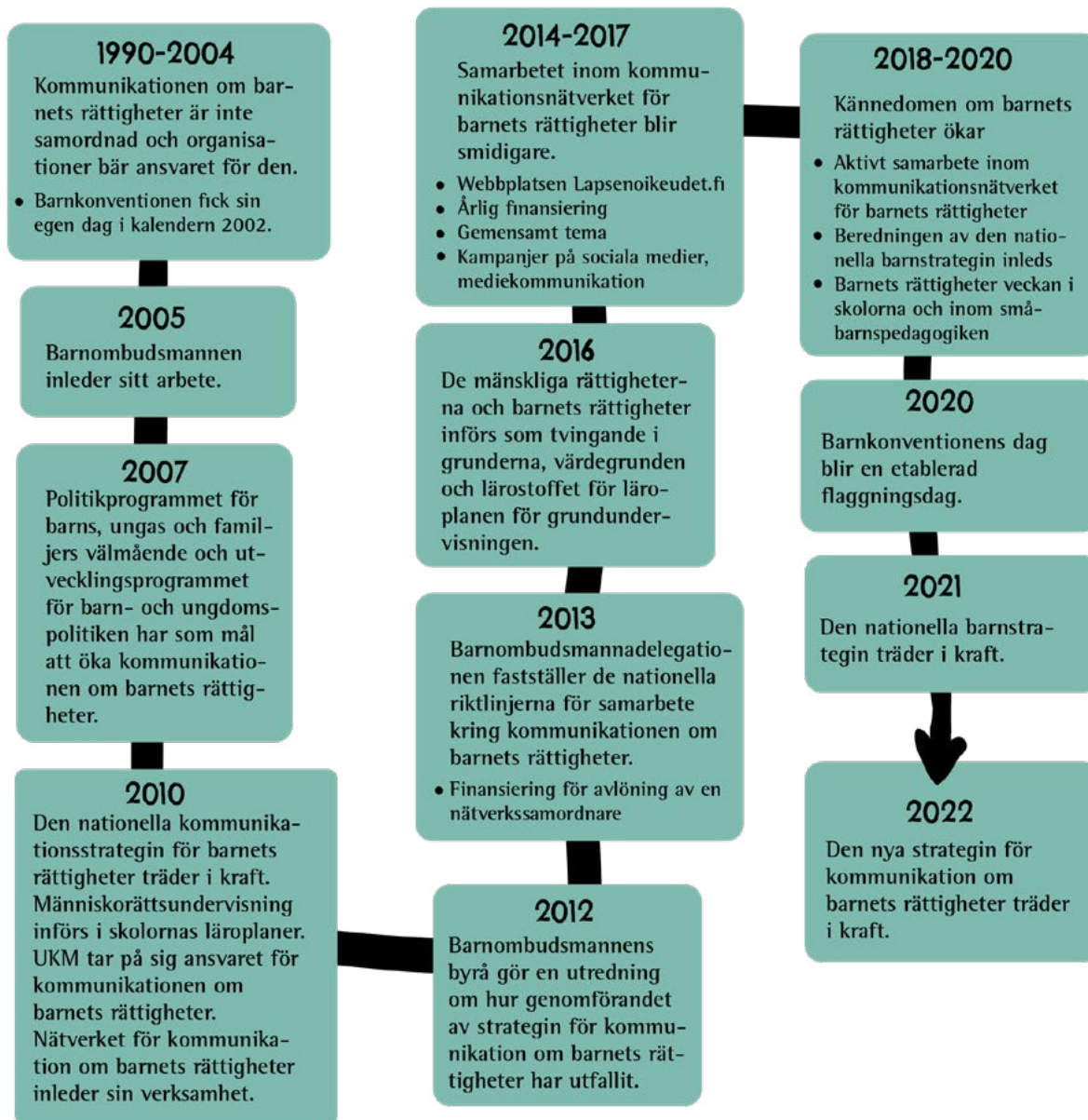

Bild 1: Kommunikation om barnets rättigheter 1990–2022

I Finland har kunskaperna om barnets rättigheter ökat under de senaste åren. Den största ökningen har skett i de yngsta åldersgrupperna. Kommunikationen direkt till barn och ungdomarna har varit effektiv och barnen och ungdomarna har varit en specifik målgrupp för kommunikationen om barnets rättigheter.

Det effektiva genomförandet av barnets rättigheter försvåras dock fortfarande framför allt av att konventionen om barnets rättigheter och förpliktelserna enligt den inte är tillräckligt kända bland barn, föräldrar, andra fostrare och aktörer inom den offentliga förvaltningen. Samtidigt ställer det kontinuerligt förändrade medielandskapet och verksamhetsmiljön nya utmaningar för genomförandet av barnets rättigheter, något som ska kunna tacklas och följas med.

I Finland var kommunikationen om konventionen om barnets rättigheter i början av 2000-talet fortfarande splittad, inte samordnad, organisationsorienterad och utförd som kampanjer. Efter det har verksamhetsmiljön på flera sätt utvecklats positivt. Efter det att kommunikationsstrategin för barnets rättigheter 2010 togs i bruk har antalet aktörer och mängden kommunikation ökat. En nationell barnstrategi, vars mål är ett samhälle som tar hänsyn till barnets rättigheter, har trätt i kraft. Allt flera organisationer och stiftelser följer barnets rättigheter i sin verksamhet och kommunicerar om konventionen om barnets rättigheter. De förbättrade kunskaperna syns också i lagberedningen, där man allt oftare beaktar konventionen om barnets rättigheter.

För kommunikationen om barnets rättigheter har gemensamma strukturer och en systematik skapats och staten har

Bild 2: Hur anser intressenterna att kommunikationen om barnets rättigheter har lyckats

intensifierat sitt samarbete med medborgarorganisationerna, vilket har möjliggjort en mera flexibel och mångfacetterad kommunikation samt ett närmare samarbete med vissa medborgargrupper än vad som annars är möjligt.³

Under de senaste åren har kännedomen om barnets rättigheter utvecklats positivt bland såväl den vuxna befolkningen som också bland barnen och ungdomarna och barnen erfar som regel att de behandlas väl och kan påverka sina egna angelägenheter (LSKL: Omnibus-enkäter 2008–2020 samt barnenkäter 2017 och 2021).

Mellan barngrupperna råder det dock stora skillnader för hur rättigheterna förverkligas. I Finland bor det barn som på olika sätt är i en sårbar ställning för vilka bristerna i förverkligandet av rättigheterna är större än för de övriga och som ofta känner till sina rättigheter sämre än de övriga (se t.ex. justitieministeriet 2020). Sexual- och könsminoriteter, barn med funktionsnedsättning, invandrare, etniska minoriteter och barn som placerats utom hemmet har större erfarenhet av diskriminering än de övriga (Skolhälsoenkäten 2017).

Det finns brister i tillgodoseendet av barnens rättigheter till delaktighet särskilt vad gäller vissa barngrupper såsom små barn eller barn med funktionshinder. Barnens påverkansmöjligheter kommer ytterligare att stärkas med hjälp av de vuxna och genom de representativa strukturerna. Den intensiva och framvällande medieomgivningen utmanar dessutom samtidigt barnets rättigheter och erbjuder nya kanaler för kommunikation om barnets rättigheter. Barnen har själva lyft fram sin oro för bland annat klimatet, otillräckliga

³ Undervisnings- och kulturministeriet finansierar ett kommunikationsnätverk för barnets rättigheter, som styrs av barnombudsmannen och samordnas av Centralförbundet för Barnskydd. Nätverket består av en stor mängd representanter för staten och organisationerna.

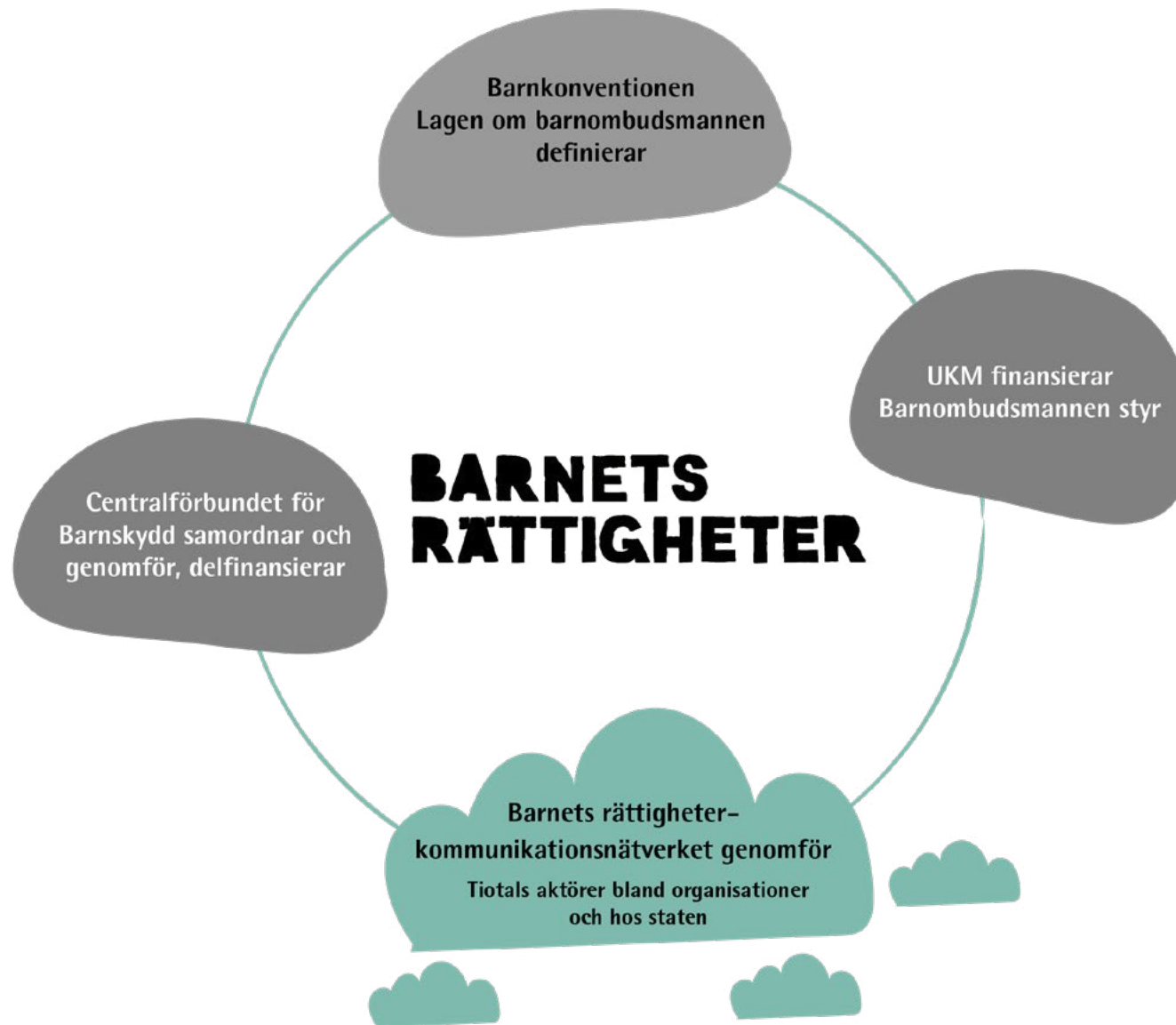

Bild 3: Strukturen för det statsfinansierade nätverket för kommunikation om barnets rättigheter i Finland

mentalvårdstjänster samt polarisering av samtalskulturen.

Nätverksstrukturen, där undervisnings- och kulturministeriet finansierar och barnombudsmannen styr den nationella kommunikationen om barnets rättigheter, som samordnas och delfinansieras av Centralförbundet för Barnskydd, har konstaterats vara fungerande och stärka samarbetet. Det praktiska genomförandet sköts av nätverket för kommunikation om barnets rättigheter, som består av aktörer från både statsförvaltningen och civilsamhället.

2.1 Bakgrundsmaterial

De strategiska mål och mätare som beskrivs i den här strategin grundar sig på FN:s kommitté för barnets rättigheters rekommendationer, en intressentutredning genomförd bland aktörerna för kommunikation om barnets rättigheter samt en enkät riktad till barn och ungdomar i åldern 10–17 år⁴.

Enkäten till intressentgrupperna sändes till för barnets rättigheter relevanta personer som verkar inom organisationer, kommuner, ministerier och forskning. I enkäten undersökte man personens åsikter om de mest centrala målen, målgrupperna, metoderna för kommunikationen om barnets rättigheter samt tidigare lyckad kommunikation. Enkäten besvarades av sammanlagt 91 personer (svarsprocenten var 24) och 85 % av dem var aktörer inom organisationer och kommuner. Resultaten av enkäten har utnyttjats i synnerhet vid fastställandet av målgrupperna samt vilket innehåll som betonas i kommunikationen.

Barnenkäten (2021) besvarades av 16 636 barn och unga i åldern 10–17 år. Enligt enkäten känner barnen bättre till konventionen om barnets rättigheter än tidigare (56 % 2017,

71 % 2021) och minns oftare att den behandlats i den egna skolan (42 % 2017, 63 % 2021). Man ser mera sällan än förr att barnen inte tillräckligt ofta tillfrågas om sin åsikt i frågor som gäller dem (57 % 2017, 49 % 2021).

⁴I bilaga 1 Analys av nuläget ges en närmare beskrivning av utvecklingen inom kommunikationen om barnets rättigheter och nuläget samt bakgrundsmaterialet.

3

Aktörer och
målgrupper

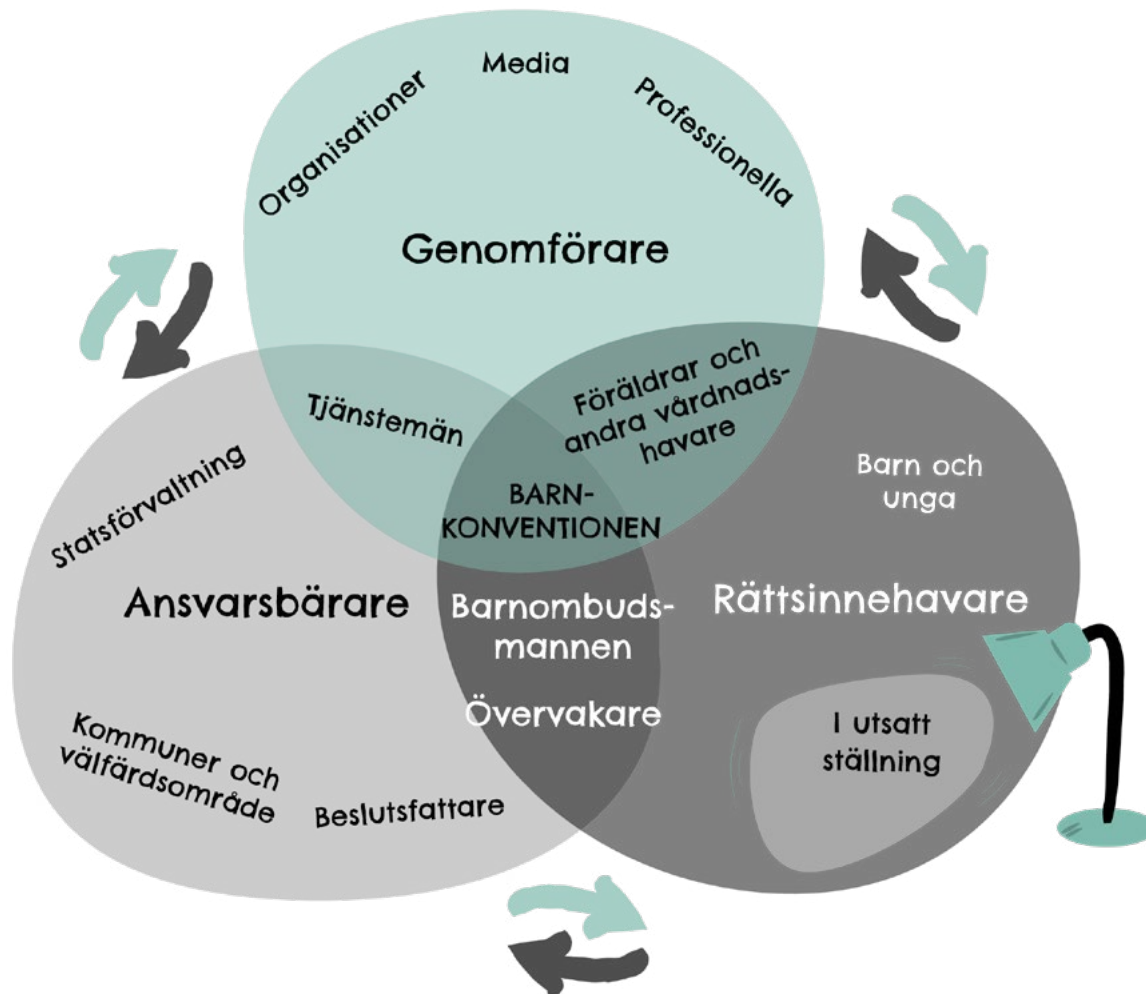

Bild 4: Struktur för den nationella kommunikationen om barnets rättigheter: aktörer och målgrupper.

För att kommunikationen ska vara effektiv krävs det att målgrupperna identifieras och målsättningarna fastställs. I det här kapitlet granskas nuläget och kommunikationsbehoven för olika aktörer och målgrupper. Fördelningen på målgrupper bör inte granskas kategoriskt utan som ett möjligt sätt att strukturera aktörernas roller och ansvar.

I den här strategin har aktörerna och målgrupperna fördelats på tre grupper (bild 4). Instanser som ingår i olika grupper kan för kommunikationen om barnets rättigheter samtidigt vara antingen aktiva aktörer, målgrupp för kommunikationen eller vardera.

Ansvariga instanser avser i den här fördelningen staten och olika instanser på vilka staten har fördelat uppgifterna för genomförande av konventionen om barnets rättigheter (kommunerna, välfärdsområdena). Det är i sista hand staten som ansvarar för att kommunikationsskyldigheten i konventionen uppfylls och staten ska inte enbart genomföra den här skyldigheten utan också följa med att den uppfylls. Staten kan främja kännedomen om barnets rättigheter med lagstiftnings-, resurs- och informationsstyrningsmetoder.

Genomförare är aktörer som genom sin verksamhet främjar kännedomen om barnets rättigheter eller påverkar hur rättigheterna förverkligas i barnens och den ungas vardag. Till den här gruppen hör exempelvis professionella, organisationer och medier som arbetar med barn, unga och familjer. Föräldrarna både förverkligar barnets rättigheter för sin del och har rätt att få stöd av staten i sitt fostringsuppdrag. Med rättsinnehavare avses barn och unga, men i den här fördelningen avses det också delvis föräldrarna, som enligt konventionen om barnets rättigheter både bär det primära

ansvaret för fostran och har rätt till stöd i sin roll som fostrare. Här följer en närmare granskning av dessa tre grupper.

3.1 Ansvariga instanser

I Finland är det staten som ansvarar för genomförandet av kommunikationsskyldigheten i konventionen om barnets rättigheter både själv och i samarbete med övriga aktörer. Skyldigheten att trygga de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna ingår också i grundlagen (22 §). Enligt definitionen i den nya lagen om barnombudsmannen hör dessutom utvärdering och främjande av att konventionen om barnets rättigheter förverkligas till ombudsmannens uppgifter.

Statens, välfärdsområdenas och kommunernas tjänstemän både ansvarar för och genomför kommunikationen om barnets rättigheter. Riksdagens justitieombudsman utövar tillsyn över att barnets rättigheter förverkligas. Staten finansierar dessutom genom undervisnings- och kulturministeriet verksamheten i det nätverk för kommunikation om barnets rättigheter som Centralförbundet för Barnskydd samordnar samt med utrikesministeriets stöd ett projekt för fostran i kommunikation och globalt ansvar.

I sin verksamhet lyfter barnombudsmannen aktivt fram konventionen om barnets rättigheter, utför påverkansarbete för förbättring av barnets ställning och har bland annat låtit översätta kommittén för barnets rättigheters allmänna kommentarer till finska. Barnombudsmannen rapporterar också regelbundet om situationen för barnets rättigheter till statsrådet och riksdagen.

I de regelbundet återkommande rapporteringsprocesserna om barnets rättigheter har man fastställt att de statliga och kommunala myndigheterna inte tillräckligt känner konventionen eller kommittén för barnets rättigheters allmänna kommentarer. Inom den offentliga förvaltningen krävs det bredare kunskaper om och förståelse för innehållet och skyldigheterna i konventionen om barnets rättigheter. Det är skäl att ytterligare förbättra kunskaperna om innehållet i konventionen och dess förpliktande karaktär och beakta samtliga förvaltningsnivåer, också de välfärdsområden som uppstår genom social- och hälsovårdsreformen. Utgående från det grundläggande arbetet för den här kommunikationsstrategin bör särskilt förståelsen för konventionens förpliktande karaktär, bedömningar av konsekvenserna för barn samt barns rätt till delaktighet utökas.

Den nationella barnstrategin, som blev klar 2021, och Marins regerings åtgärdsplan gällande strategin innehåller flera åtgärder kring utbildning, information och kommunikation som för sin del också utgör ett svar på de behov som observerats under det grundläggande arbetet med den här kommunikationsstrategin.

Processen med regelbundna rapporter om barnets rättigheter och de rekommendationer som kommer att fås av kommittén för barnets rättigheter under kommunikationsstrategins genomförandeperiod ger ett naturligt behov av och möjlighet till kommunikation. Kommunikationen om dessa ska vara systematisk och följas upp.

3.2 Genomförare

Professionella som arbetar med barn, unga och familjer, såsom

lärare och socialarbetare, men också exempelvis poliser och domare är de som genomför och kommunicerar om barnets rättigheter. Därför ska det inom yrkesutbildning på grundnivå och fortbildning finnas tillräckligt med studier som tryggar kännedomen om konventionen och kompetens att tolka den i olika kontext. I sin rapport (2020) konstaterade justitieministeriet att det finns ett behov att effektivisera utbildningen för professionella som arbetar med barn.

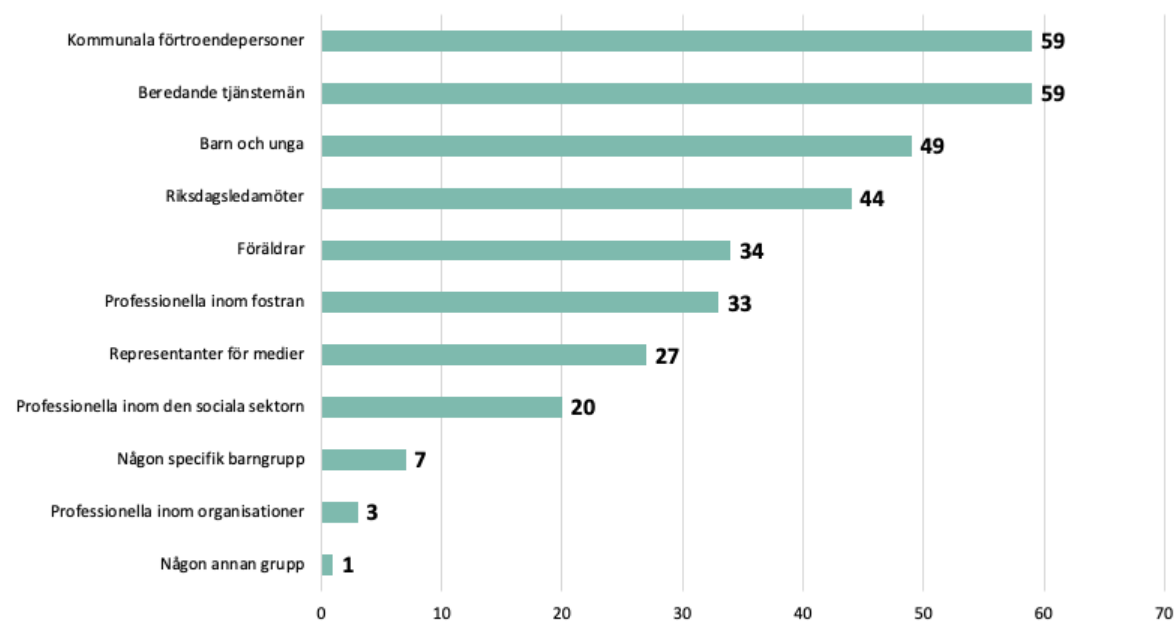

Bild 5: De viktigaste målgrupperna enligt intressentgruppsutredningen.

Läroplanerna för den nuvarande grund- och förskoleundervisningen samt grunderna i planen för småbarnspedagogik lyfter på många sätt fram målsättningarna för och innehåll- et i människorättsfostran och förpliktar att både genomföra och lära ut barnets rättigheter. Enligt gjorda undersökningar är kunskaperna om demokrati- och människorättsfostran bland lärarna varierande och ansvaret ligger fortfarande på hur aktiva enskilda lärare är⁵. Skolornas intresse för exempelvis barnets rätt veckan ökar och undervisningsmaterialet är i aktiv användning.

Fackförbunden och organisationerna inom olika branscher spelar en framträdande roll i kommunikationen om barnets rättigheter. De kan både tillföra sin bransch sakkunskap till innehållet i kommunikationen om barnets rättigheter och fungera som en kanal som når medborgarna och professionella inom olika branscher. I Finland har nätverket för kommunikation om barnets rättigheter förenat de här förbunden och organisationerna och stärkt deras möjligheter att kommunicera om barnets rättigheter.

I kommunikationen om barnets rättigheter har medierna en tudelad roll. För det första är det en viktig kanal för att nå målgrupperna⁶. Å andra sidan är det också en av målgrupperna: journalisterna behöver information om barnets rättigheter för att inte kränka dem i nyheter eller intervjuer och för att inte ge en felaktig bild av barnets mänskliga rättigheter. Det finns ett behov att aktivera mediernas roll. Exempelvis Rundradion som offentligt finansierad aktör har både en skyldighet och möjlighet att kommunicera om barnets rättigheter och på ett övergripande sätt nå ut till barn och unga.

⁵ <https://www2.helsinki.fi/sv/projekt/manskliga-rattigheter-demokrati-varderingar-och-dialog-inom-fostran/bakgrund>

⁶ Till exempel Centralförbundets för Barnskydd och Helsingin Sanomats valpanel för barn nådde cirka 70 000 tittare 2021 av vilket en del var hela skolklasser.

3.3 Rättsinnehavare: barn, unga och föräldrar

Trots att kännedomen om barnets rättigheter har utvecklats positivt bland barn och unga bör den ytterligare utökas och stärkas. Enligt justitieministeriets rapport (2020) bör kommunerna informera barnen om deras rättigheter i större omfattning än i dagsläget, i ett format som lämpar sig för dem och genom de kommunikationskanaler som de använder. Enligt rapporten bör kommunikationen till barn och unga från andra barn och unga förstärkas.

Särskild uppmärksamhet bör fästas vid att barn som är i en utsatt ställning känner till sina rättigheter. Vid beredningen av den här kommunikationsstrategin identifierade man dessutom ett behov av att öka de vuxnas kunskaper och förståelse för olika barngrupper och de rättigheter dessa har.

Föräldrarna har en viktig roll vid säkrandet och försvarandet av sitt barns rättigheter. I bakgrundsarbetet till den här strategin identifierade man ett behov av att mera systematiskt än tidigare beakta föräldrarna såväl som målgrupp för kommunikationen och rättsinnehavare som också som genomförare av kommunikationen om barnets rättigheter. Det här kan ske genom kampanjer och mediekommunikation, men också via servicenätverk av typ rådgivningen och familjecentralerna.

4

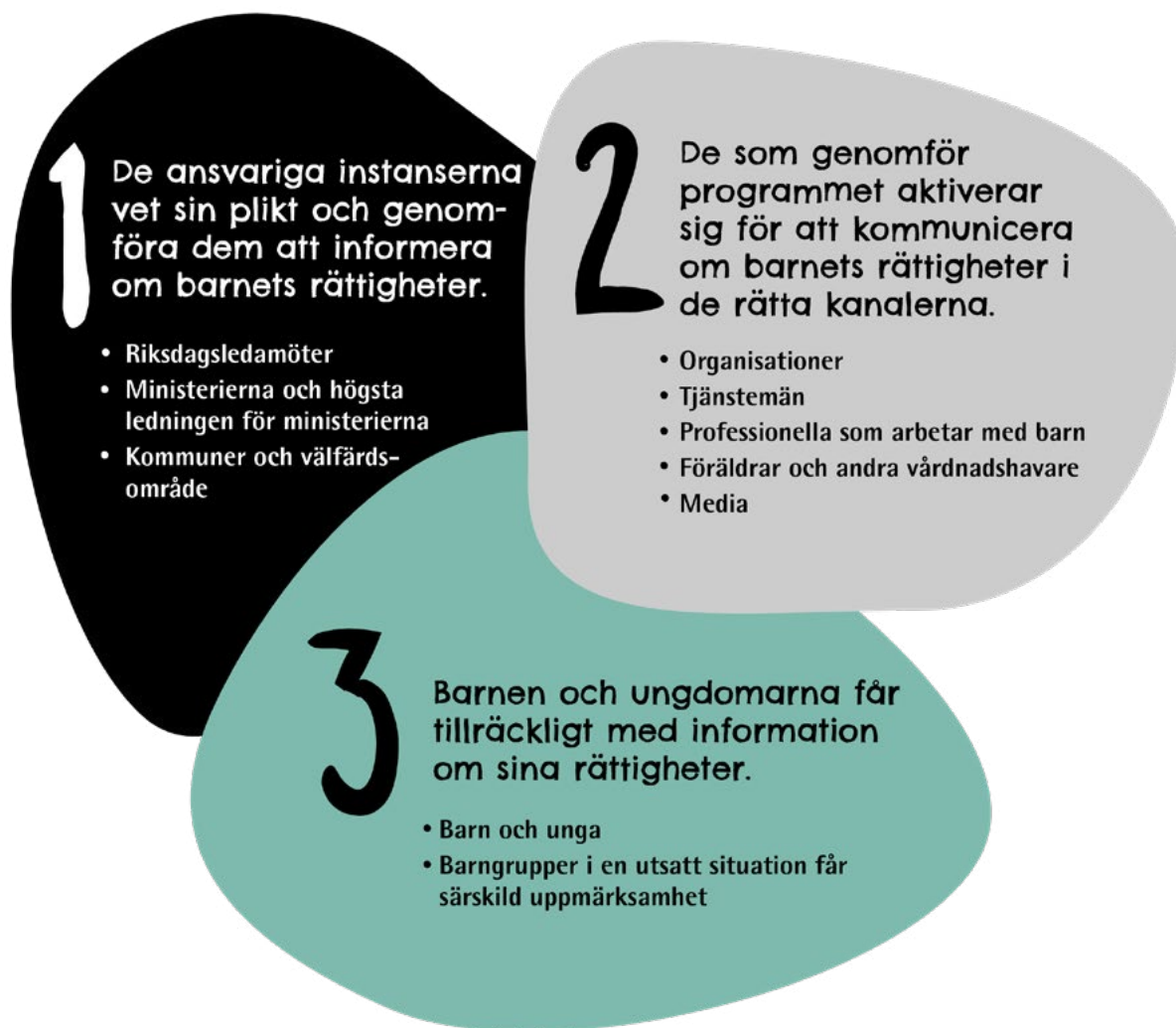
Vision och mission

Bild 6: Vision och mission för kommunikationen om barnets rättigheter.

5

Strategiska mål

För att kommunikationen om barnets rättigheter ska lyckas är det väsentligt att samtliga parter känner sin skyldighet, roll och uppgift. Ansvarsfördelningen bör vara tydlig. I den här strategin har det ställts upp tre strategiska, primära mål i anknytning till de aktörsroller som konstaterats vara väsentliga. För samtliga dessa har 2–4 central åtgärder ställts upp som ska användas för att främja uppnåendet av målen under den strategiska perioden. Åtgärderna och vem som genomför dem granskas närmare i bilaga 2.

Mål 1: De ansvariga instanserna känner sina skyldigheter gällande kommunikationen och genomförandet av barnens rättigheter

Den offentliga förvaltningen har en klar roll och skyldighet som genomförare av och kommunikatör om barnets rättigheter. Staten är skyldig att informera barn och vuxna om konventionen, rapportera om genomförandet av konventionen till FN:s kommitté för barnets rättigheter och på bred front informera människorna om resultatet av rapporteringen.

Under den strategiska perioden 2022–2026 är målsättningen att öka förståelsen för barnets rättigheter inom statsförvaltningen och kommunerna genom utbildning och informationspaket samt information om den regelbundna rapporteringen om barnets rättigheter. Dessutom främjas utvärderingen av konsekvenserna för barnet genom att erbjuda lättbegripligt material och fungerande arbetsredskap.

Åtgärd 1.1: Ökad förståelse för barnets rättigheter och rättigheternas förpliktande karaktär inom den offentliga förvaltningen

Åtgärd 1.2: Beslutsfattare och beredare erbjuds begriplig och tydlig information om utvärdering av konsekvenserna för barn

Mål 2: Genomförarna aktiverar sig och kommunicerar om barnets rättigheter i de rätta kanalerna

För att barnets rättigheter ska förverkligas bör aktörerna i barnens vardag aktivt och systematiskt kommunicera om dem och känna till dem väl. Här spelar föräldrarna och de professionella inom fostran och utbildning en viktig roll. Lite längre från barnets vardag – men i centrum för kommunikationen till föräldrar och professionella – står organisationernas aktörer, tjänstemännen inom kommunerna, välfärdsområdena och staten samt mediernas representanter. De hör alla till dem vars aktiva egna agerande på ett betydande sätt påverkar hur barnets rättigheter förverkligas i vardagen.

Strävan är att under den strategiska perioden befästa lärarnas och de övriga professionella fostrarna kompetens gällande fostran om mänskliga rättigheter och barnets rättigheter, aktivera medierna att genomföra sin roll samt öka föräldrarnas medvetenhet om barnets rättigheter genom att ha dem som en särskild målgrupp för kommunikationen. Dessutom fortsätter arbetet med en mera konsekvent och mångsidig kommunikation om barnets rättigheter genom stärkande och säkrande av verksamheten i nätverket för kommunikation om barnets rättigheter.

Åtgärd 2.1: Professionella fostrare uppmuntras att stärka sin kompetens om människorättsfostran för barn

Åtgärd 2.2: Nätverket för kommunikation om barnets rättigheter stärks

Åtgärd 2.3: Medierna aktiveras att kommunicera om barnets rättigheter

Åtgärd 2.4: Föräldrarnas medvetenhet om barnets rättigheter förstärks

Mål

Ökad kommunikation till föräldrarna om barnets rättigheter och hur de förverkligas i synnerhet vid utmaningar i föräldraskapet

Metoder

- Rådgivningar
- Utbud av lättillgänglig information (t.ex. föräldrawebb, moderskapsförpackningen)
- Chattar

Målgrupper

- Föräldrar
- Blivande föräldrar
- Barn och unga

Mätare

- Antal föräldrar som nåts (webbsidor, chattar, rådgivningen)
- Föräldrarnas medvetenhet (uppföljning)

Mål 3: Barn och unga får tillräckligt med information om sina rättigheter

Enligt utredningar har den kommunikation om barnets rättigheter som riktats till barn och unga varit effektiv och bör snarare förstärkas än ändras. I kommunikationen om barnets rättigheter lyssnar man aktivt till barnens erfarenheter och tankar och de åtgärder som vidtas gällande kommunikationen speglas mot dem.

Barnens erfarenhet av hur välbekanta de egna rättigheterna är samt hur de förverkligas varierar dock mycket och under den kommande strategiska perioden kommer särskild uppmärksamhet att fästas vid kommunikation till barngrupper i en utsatt ställning. Åtgärder för genomförande av barnens delaktighet och för barnets rättigheter i digitala medier kommer också att vidtas.

Åtgärd 3.1: Kommunikationen om barnets rättigheter förstärks till de barngrupper som är i en utsatt ställning och om de barngrupper som är i den svagaste situationen

Åtgärd 3.2: Uppmärksamhet fästs vid att barnens och ungdomarnas rättigheter förverkligas i den digitala omgivningen och vid planeringen av digitala tjänster

6

Uppföljning av
strategin och
mätare

I Finland följer barnombudsmannens byrå i samråd med styrningsgruppen för kommunikation om barnets rättigheter med genomförandet av den här strategin, dess mål och åtgärder. Nätverket för kommunikation om barnets rättigheter bistår dem vid uppföljningen.

Under åren följer man upp hur strategin och dess mål och åtgärder genomförs i enlighet med åtgärdsförteckningen i bilaga 2 och genom att uppdatera den, men en mera omfattande utvärdering av förverkligandet görs i slutet av den strategiska perioden. Under åren granskar barnombudsmannen och styrningsgruppen för kommunikation om barnets rättigheter också eventuella glapp i strategin.

Uppföljningsuppgifterna kan också utnyttjas och en utvärdering av hur kommunikationen lyckats göras inom processen för den regelbundna rapporteringen om konventionen om barnets rättigheter. Utöver staten lämnar också barnombudsmannen, riksdagens justitieombudsman samt medborgarorganisationerna in rapporter i processen.

Bilagor till strategin

Den här nationella strategin för kommunikation om barnets rättigheter kompletteras med tre bilagor. Dessa är:

Bilaga 1) Analys av nuläget

Bilaga 2) Åtgärder, ansvarsfördelning och uppföljning

